
Wprowadzenie

Jan Iwańczyk, Witold Wachowski

Jaka jest przeszłość muzyczna, prezentowana przez Ensemble Micrologus? Jakie jest jego średniowiecze, jego renesans? Zmyślony, trafiony, prawdopodobny, zrekonstruowany, wystylizowany...? Ktoś, komu bliska jest sztuka wykonania muzyki dawnej i działalność takiego zespołu, mógłby powiedzieć, że tego typu odpowiedzi formułowane są z nieodpowiedniej perspektywy: jakby zza muzealnej szyby.

Wyobraźmy sobie muzyka jako badacza. Takiego badacza, który aplikuje materię muzyczną swoim słuchaczom – i który szuka wskazówek do swoich badań również wśród żywych ludzi i praktykowanych formuł wykonawczych. Według naszej rozmówczynie, Patrizi Bovi, współzałożycielki Micrologus: *podczas tej praktyki muzyka uaktualnia się automatycznie*. Zapisy nutowe z kodeksów sprzed wieków to tylko jedno ze źródeł, samo w sobie ograniczone. Bez przesadnego patosu można powiedzieć, że prawdziwy wykonawca muzyki dawnej nie rekonstruuje, ale powołuje do życia. Uczciwy i w zgodzie ze swoją osobowością, której się nie wyrzeka, powie nawet, że *to wątpliwości – a nie pewności – są naszymi największymi sojusznikami*.

Micrologus to znany włoski zespół muzyki dawnej, założony w 1984 roku przez Patrizię Bovi (śpiew, harfa), Adolfa Broegga (lutnia, psalterion, citola), Goffreda Degliesposti'ego (flet, bas, dudy) i Gabrielę Russo (viola, rebec, lira). Mikrologus opiera swoje techniki wykonawcze na badaniach źródłowych i przekazie żywej tradycji. Jego muzycy grają na rekonstrukcjach dawnych instrumentów⁶¹ (więcej informacji o zespole można znaleźć na jego oficjalnym portalu: www.micrologus.it).

Zaryzykujemy stwierdzenie, że z pomocą Patrizi Bovi przedstawiamy Ensemble Micrologus jako laboratorium głęboko i przenikliwie awangardowego podejścia do muzyki. Mamy wielką nadzieję, że potraktujecie to Państwo jako badawczą tezę, nie jak metaforę.

---

⁶¹<http://www.micrologus.it/>; <http://kultura.onet.pl>.